

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 19e februari 1985 door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de centra voor levens- en gezinsvragen", heeft de 22e mei 1985 het volgend advies gegeven :

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp beoogt de invoering van een regeling inzake de erkenning en de subsidiëring van centra voor levens- en gezinsvragen.

De ontworpen regeling is eigenlijk uitsluitend een subsidiëringsregeling, vermits de erkenning geen andere juridische betekenis heeft dan dat zij een subsidiëringsvoorwaarde is naast de andere, met dit enige verschil dat het een voorwaarde is waarvan - behoudens de eerste keer - niet jaarlijks, doch slechts om de vijf jaar moet worden bewezen dat eraan is voldaan.

2. Luidens artikel 3 van het ontwerp zouden de subsidies enkel worden verleend "binnen de perken van de beschikbare kredieten".

Strikt juridisch betekent zulks, dat het ontworpen besluit op zichzelf genomen geen enkel recht op subsidie verleent en dat het aan de Vlaamse Raad zal toekomen om jaarlijks, bij het vaststellen van de begroting, te bepalen of, en zo ja in welke mate, de door het thans voorgelegde ontwerp in het vooruitzicht gestelde subsidies zullen worden toegekend.

Een dergelijke regeling komt erop neer dat ieder berekeningselement van de subsidie slechts een relatieve waarde heeft : het bedrag van de subsidie is

dan immers van jaar tot jaar afhankelijk zowel van het voor dat jaar in totaal ter beschikking gestelde begrotingskrediet als van het totaal van de voor dat jaar voor subsidiëring in aanmerking te nemen concrete gegevens.

De bepalingen van de artikelen 19, 20 en 21 van het ontwerp zijn daarmee niet in overeenstemming, vermits in die artikelen vaste bedragen worden vermeld, wat schijnt te wijzen op vaststaande subjectieve rechten.

Die dubbelzinnigheid moet uit de regeling worden weggewerkt, daar zij verwachtingen zou kunnen wekken die achteraf misschien niet zullen worden gehonoreerd.

Indien men de beperking van artikel 3 in de regeling wenst in te bouwen, dan moet de op vaste bedragen steunende wijze van berekening van de subsidies worden vervangen door een regeling waarbij de getallen die worden gehanteerd duidelijk alleen een relatieve waarde uitdrukken, m.a.w. door een regeling steunend op een of ander puntenstelsel.

Wil men het daarentegen houden bij vaste bedragen, dan moeten die normaliter worden geïnterpreteerd als voorschriften houdende toekenning van subjectieve rechten, voor de naleving waarvan noodzakelijk jaarlijks de nodige begrotingskredieten zullen moeten worden uitgetrokken. Wat betekent dat de ontworpen regeling, of althans de essentiële bepalingen ervan, bij decreet zouden moeten worden vastgesteld, vermits luidens artikel 19 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der

instellingen de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 4 tot 11 van die wet bij decreet worden geregeld en luidens artikel 20 van dezelfde wet de Executieven enkel bevoegd zijn om de verordeningen te maken en de besluiten te nemen die voor de uitvoering en de toepassing van de decreten nodig zijn.

Daar blijkens artikel 3 van het ontwerp de Vlaamse Executieve voor de eerste mogelijkheid lijkt te hebben gekozen, zullen een aantal bepalingen van het ontwerp grondig moeten worden omgewerkt en is een verder onderzoek van de thans voorgelegde tekst niet dienstig.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : P. VERMEULEN,	voorzitter,
J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
W. DEROOVER,	
F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
G. SCHRANS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw : F. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE,
eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.